

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206621
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812206621.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava 851 01, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: T. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X. Y. XXXX/X, U. W. M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 5.630,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/124/2012-38 zo dňa 18.10.2012, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania.

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov v sume 476,45 Eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov žalovanému.

Žalobca a vedľajší účastník n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že na pojednávaní dňa 18.10.2012 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zbral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Keďže žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, prvostupňový súd konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil. Výrok o náhrade trov súd zdôvodnil citáciou § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s tým, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil. Vedľajší účastník si uplatnil nárok na náhradu trov konania v oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ďalších podaniach si trov konania nevyčísľil. Prvostupňový súd skúmal, či uplatnené trov vynaložené vedľajším účastníkom boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajší účastník prvotne doručil súdu oznámenie o vstupe do konania a následne v doručenom vyjadrení, ktorého štruktúra a obsah je vo väčšej miere totožná s podaniami v obdobných veciach, vzniesol námietku premlčania. Predmetné podanie vedľajšieho účastníka so vznesenou námietkou premlčania bolo súdu doručené

dňa 12.10.2012 a nebolo doručované ostatným účastníkom konania, teda ani žalobcovi. Napriek tomu žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ihneď po otvorení pojednávania bez oboznámenia akýchkoľvek vyjadrení zobral žalobu späť, a keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr než sa začalo pojednávanie, aj prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím by nebol účinný a konanie by v dôsledku tohto dispozičného úkonu žalobcu muselo byť v konečnom dôsledku zastavené, a takto by bolo možné trovy konania vedľajšieho účastníka považovať v danom konaní za neúčelne vynaložené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Uviedol, že žalobca vzal žalobu späť na pojednávaní, preto z procesného hľadiska bol súd povinný zistiť stanovisko k späťvzatiu zo strany žalovaného a taktiež zo strany vedľajšieho účastníka a až po obdržaní stanovísk bolo možné vo veci rozhodnúť. Z tohto dôvodu je výrok napadnutého uznesenia o zastavení konania nezákonný, pretože súd o ňom rozhodol predčasne bez toho, aby zistil stanovisko žalovaného a vedľajšieho účastníka k späťvzatiu žaloby. O trovách prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Ide však o nesprávny postup súdu. Pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby žalovaný svojim správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania. Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie § 137 O.s.p.. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Podľa citovaného rozsudku „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania, alebo zastupovania advokátom“. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom. Výrok súdu o zastavení konania je predčasný, pretože súd ho učinil bez toho, aby si zistil stanovisko žalovaného a vedľajšieho účastníka k späťvzatiu žaloby. Výrok o trovách konania medzi hlavnými účastníkmi je odôvodnený nesprávne § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pričom súd mal aplikovať aj vo vzťahu medzi hlavnými účastníkmi, aj vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Rovnako sú nesprávne úvahy súdu aj o neúčelnosti trov právneho zastupovania vedľajšieho účastníka. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 123,91 eur. Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania nemožno argumentovať ustanovením § 137 O.s.p., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Žalobca zastáva právny názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Konaním vedľajšieho

účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Pri preskúmaní odvolaní napadnutého uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený uznesenie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.).

Pre rozhodnutie v tejto veci má zásadný význam posúdenie skutočnosti, či k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie, ako aj posúdenie účelnosti úkonov právnej služby poskytnutej vedľajšiemu účastníkovi jeho právnym zástupcom v tomto konaní.

Podľa § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Ustanovenie rešpektuje navrhovateľa ako dominus litis. Iba výnimočne, ak navrhovateľ vezme návrh späť, súd konanie nezastaví. Je to tak iba v prípade, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. Nesúhlas odporcu so späťvzatím nie je účinný, a teda netreba ani zisťovať jeho stanovisko, ak došlo k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie. V takom prípade je procesná situácia jednoznačná, súd nemôže rozhodnúť inak, ako konanie zastaviť. Z uvedeného vyplýva, že účinky takéhoto úkonu navrhovateľa (späťvzatia návrhu) môže odporca zvrátiť, len ak nesúhlasí so späťvzatím návrhu z dôležitých dôvodov. Aj túto možnosť má len vtedy, ak navrhovateľ vzal návrh späť až po začatí pojednávania. Ak tak urobil pred začatím pojednávania, nie je prípadný nesúhlas odporcu účinný a nemôže zabrániť účinkom späťvzatia návrhu - zastaveniu konania.

Za začaté pojednávanie treba považovať iba také pojednávanie, na ktorom došlo k prejednávaní veci, ku konaniu vo veci samej, teda došlo k zaťaženiu súdneho aparátu úkonmi súvisiacimi s meritórnym prejednávaním veci. Slovom "skôr, než sa začalo pojednávanie" nemyslí sa každý súdny úkon, o ktorom bola spísaná zápisnica na formulári pre zápisnice o pojednávaní, ale iba pojednávanie vo veci, to znamená, na ktorom došlo aspoň k prednesom účastníkov vo veci samej.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 18.10.2012 vyplýva, že k prednesom účastníkov vo veci samej nedošlo, nakoľko žalobca po vyvolaní veci a otvorení pojednávania vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť pred začatím pojednávania, súhlas žalovaného ani vedľajšieho účastníka so späťvzatím preto nebol potrebný. Za tohto stavu je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý konanie zastavil, vecne správne. Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie v časti o zastavení konania potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je možné účastníkovi konania priznať len náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Účelnosť vynaloženia trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (článok 47 ods. 2 Ústavy SR). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré

sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, napr. na vyjadrenie k žalobe a vykonanému dôkazu.

Typickými účelne vynaloženými trovami spojenými s právnou možnosťou vykonania procesného úkonu je podanie žaloby vo veci samej, či podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu. Vyjadrenie k podanej žalobe je minimálne realizáciou právnej možnosti vykonania takého úkonu, pokiaľ nejde dokonca o povinnosť uloženú súdom (§ 114 ods. 2 O.s.p.). Preto žalovaný účastník, ktorému bola doručená žaloba, má právo na náhradu trov konania vzniklých jeho vyjadrením sa k podanej žalobe bez ohľadu na to, či jeho vyjadrenie bolo doručené žalobcovi za predpokladu, že vyjadrenie žalovaného bolo doručené súdu pred doručením prejavu vôle žalobcu o späťvzatie žaloby. Ide o dôsledok toho, že vyjadrenie sa k žalobe je realizáciou práva žalovaného na takýto prejav vôle. Účelnosť vynaloženia trov sa však posudzuje vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Za neúčelne vynaložené trovy je možno považovať napr. aj také, ktorých vynaloženie objektívne nemohlo ovplyvniť priebeh konkrétneho sporu. Boli by nimi napr. trovy vzniklé vyjadrením k žalobe doručeným súdu až po oznámení späťvzatia žaloby žalovanému účastníkovi.

V zmysle § 137 O.s.p. sa za trovy konania okrem iného považujú aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Právo nechať sa zastupovať advokátom v súdnom spore priznáva súdna prax aj fyzickým osobám s právnickým vzdelaním, ba aj advokátom (v palmárnych sporoch).

Druhy trov konania sú v ustanovení § 137 O.s.p. vymenované len príkladmo. Môžu to teda byť aj iné trovy vzniklé pri účelnom uplatňovaní, alebo bránení práva na súde.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti, ako majú účastníci konania. Výnimku tvoria len tzv. dispozičné úkony, a to či už disponujúce s konaním (napr. späťvzatie návrhu podľa § 96 O.s.p.), alebo disponujúce s predmetom konania (§ 95 a § 99 O.s.p.).

Právo na náhradu trov konania vzniká vedľajšiemu účastníkovi len za predpokladu a v rozsahu, v akom by mal úspech účastník, na ktorého strane vystupuje. Ak takémuto účastníkovi nevzniklo právo na náhradu trov konania, nemôže si uplatňovať náhradu trov ani vedľajší účastník stojací na jeho strane. Pokiaľ by bol takýto účastník zastúpený právnym zástupcom v konaní úspešný a vzniklo by mu právo na náhradu trov právneho zastúpenia, vzniklo by právo na náhradu trov právneho zastúpenia aj vedľajšiemu účastníkovi zastúpenému právnym zástupcom.

V preskúmvanej veci vstúpilo do konania ako vedľajší účastník Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove. Jednalo sa o vstup podľa § 93 ods. 2 O.s.p., keďže združenie je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Predmet činnosti takéhoto združenia je vymedzený v § 25 ods. 1, 2 zákona číslo 250/2007 Z. z.. Predmetom činnosti podľa týchto ustanovení nie je uplatňovanie ústavného práva fyzických osôb na obhajobu a ochrana práv a záujmov fyzických osôb v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi či inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, ani poskytovanie právnych rád, spracúvanie právnych rozborov, či správa majetku klientov. To sú v podstate oprávnenia, ktoré môže vykonávať len advokát (§ 1 ods. 1, 2 zákona číslo 586/2003 Z. z.). To platí aj v prípade, keď advokát vykonáva advokáciu v združení podľa § 13 ods. 3 zákona 586/2003 Z. z..

Naproti tomu združenie môže v súdnom konaní podať len návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže sa stať účastníkom súdneho konania, poprípade môže zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv spotrebiteľa (§ 25 ods. 1, 2 zákona číslo 250/2007 Z. z., § 26 ods. 5 O.s.p.). Môže však aj vstúpiť do konania na strane spotrebiteľa ako vedľajší účastník podľa § 93 O.s.p..

Žalovaný účastník si môže úspešne uplatňovať náhradu trov právneho zastúpenia, okrem iného, za splnenia podmienky, že sa jedná o právne zastupovanie za obdobie potom, čo mu bola doručená žaloba na začatie súdneho konania. Pokiaľ aj následne žalobca zoberie túto žalobu späť, má žalovaný právo na náhradu trov konania za splnenia podmienok uvedených v § 146 ods. 2 O.s.p., t. j. za predpokladu, že žalobca vzal žalobu späť z iných dôvodov, než pre správanie sa žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť opodstatnenosť podanej žaloby, ale aj za podmienky, že šlo o úkony právnej služby vykonané účelne. Ako už bolo konštatované, napísanie vyjadrenia žalovaného k doručenej žalobe doručené súdu pred jej späťvzatím je možné považovať za účelne vykonaný úkon, a preto aj takto vzniklé trovy právneho zastúpenia sú trovami potrebnými na účelné bránenie práva.

V preskúmvanej veci bola podaná žaloba na súd dňa 29.6.2012. Táto bola doručená do vlastných rúk žalovanému dňa 4.10.2012. Združenie HOOS zahlásilo vstup do konania ako vedľajší účastník už dňa 14.9.2012. O tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel z uznesenia zo dňa 24.9.2012 č. k. 9C/124/2012-29, ktoré bolo doručené jeho právnomu zástupcovi dňa 5.10.2012. Následne doručil vedľajší účastník súdu vyjadrenie vo veci samej zo dňa 12.10.2012, ktoré však nebolo doručené žalobcovi. Tento na pojednávaní dňa 18.10.2012, pred prejednaním veci samej zobral žalobu späť bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov. Zo spisu nie je zistiteľné, že by dôvodom pre späťvzatie bolo také správanie sa žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že žaloba bola podaná dôvodne, t. j. napr. zaplatenie vymáhaného záväzku. K späťvzatiu žaloby došlo skôr, ako súd zahájil pojednávanie vo veci samej. V dôsledku toho k späťvzatiu žaloby nebolo potrebné zisťovať súhlas, prípadný nesúhlas žalovaného účastníka (§ 96 ods. 2, 3 O.s.p.).

Účinnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania v spojení so vznikom práva žalovaného na náhradu trov prvostupňového konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. má za následok, že aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov prvostupňového konania. Patrí mu teda aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzniklých zastupovaním vedľajšieho účastníka splnomocneným advokátom za predpokladu, že by takáto náhrada patrila za obdobné úkony aj žalovanému účastníkovi.

Napriek tomu, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez toho, že by si vyžiadal sám súhlas žalovaného účastníka, ako aj bez toho, že by bol oboznámený s obsahom spisu, je možné mu uznať nárok na náhradu odmeny a výdavkov jeho zástupcu za prvý úkon právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia“ v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška. Tento úkon právnej služby sa preukazuje obdobne ako pri zastupovaní „hlavného“ účastníka predložením plnej moci, avšak za podmienky zahlásenia vstupu do konania podľa § 93 ods. 3 O.s. p.. Z hľadiska posudzovania účelnosti tohoto úkonu právnej služby nie je právne významné, či sa právny zástupca oboznámil s vecou pred alebo po zahlásení vstupu do konania. Účelnosť tohoto úkonu sa posudzuje v závislosti od účelnosti vykonania ďalších úkonov právnej služby. Samotné zahlásenie vstupu do konania bez vykonania iných úkonov právnej služby, nie je účelne vykonaným úkonom právnej služby.

V preskúmvanej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu vykonal ďalší úkon právnej služby vo forme vyjadrenia k veci samej zo dňa 12.10.2012. Tento úkon právnej služby priamo neovplyvnil ďalší priebeh konania, keďže ho prvostupňový súd nedoručil účastníkom. Obaja účastníci však boli informovaní o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a vyjadrenie k podanej žalobe zo strany vedľajšieho účastníka stojaceho na strane žalovaného, je spravidla účelne vykonaným úkonom sledujúcim ochranu práv žalovaného účastníka. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka urobené za splnenia týchto podmienok by nebolo možné považovať za účelne vykonaný úkon napr. v prípade, že by šlo len o formálny, či až formulárový úkon, z ktorého je zjavná jeho neadresnosť a neznalosť preskúmvanej veci.

Za týchto okolností patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia za oba skôr uvedené úkony právnej služby.

Tarifnú hodnotu veci v priebehu prvostupňového konania tvorila čiastka 5.630,64 eur (§ 10 ods. 1, 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

- ďalej len Vyhláška). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tejto hodnoty je 190,89 eur. K tejto odmene sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, ktorá sa v roku 2012 priznávala vo výške 7,63 eur. Súčet týchto odmien a náhrad (397,04 eur) sa zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 Vyhlášky), t. j. o sumu 79,41 eur na celkovú výšku náhrady 476,45 eur.

Preto v súlade s § 220 O.s.p. odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka v prvostupňovom konaní a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy vo výške 476,45 eur.

Uvedenú sumu je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolaním dotknutý súvisiaci výrok o nepriznaní náhrady trov žalovanému musel byť bez ďalšieho potvrdený, pretože samotné dôvody odvolania správnosť tohto výroku nespochybňujú (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V odvolacom konaní žalobca i vedľajší účastník mali úspech len čiastočný. Úspech vedľajšieho účastníka sa týka len napadnutého výroku o jeho trovách. Neúspešný však bol vo výroku o zastavení konania a v tejto časti bol teda úspešný žalobca. Preto v súlade s § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodol, že žalobca a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd nepriznal žalovanému účastníkovi ani náhradu trov odvolacieho konania. Tento účastník ani nepodal odvolanie, ani sa k nemu nevyjadril, a tak žiadne trovy v priebehu odvolacieho konania mu nevznikli a na ich náhradu nepodal návrh (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.